

лікування використовуються виключно поза ліцензією, і їх потрібно застосовувати на розсуд ветеринара у кожному конкретному випадку.

3. Стрижка та депіляція в ділянках ураження грибковими збудниками, особливо у довгошерстих собак та кішок. Стрижка полегшує застосування місцевої терапії, дозволяючи покращити розподіл препаратів на поверхні шкіри.

4. Повне відокремлення заражених тварин від незаражених.

5. Гігієнічні заходи, особливо дезінфекція навколишнього середовища.

Щоб не допустити зараження тварин грибковими інфекціями, потрібно проводити ретельний огляд шкіри собак і кішок. У літню пору це потрібно робити частіше, ніж взимку – тварини більше часу проводять на вулиці.

Починати лікування самостійно не можна: до різних збудників мікозів потрібен різний підхід. Деякі грибкові інфекції проходять самостійно, за деяких мікозів потрібне комплексне лікування. На початковій стадіях розвитку клінічні симптоми мікозів схожі, тому діагностика утруднена. Деякі мікози можуть бути симптомами інших, більш серйозних захворювань.

Висновки. Лікування грибкових інфекцій у тварин зазвичай є тривалим процесом і потребує обов'язкового контролю лікаря ветеринарної медицини.

ГЕНЕТИЧНІ ХВОРОБИ СОБАК ПОРОДИ ВЕЛЬШ КОРГІ

Бойченко Є.В.

Науковий керівник: Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

efim.boy.2003@gmail.com

Вступ. Історично валлійські коргі використовувалися як пастуші собаки, особливо для великої рогатої худоби. Вони є типом пасовищної собаки, яка називається «хелачком», а це означає, що вони будуть «наступати по п'ятах» більших тварин, щоб тримати їх у русі. Поєднання низького зросту і вродженої спритності коргі дозволяла їм уникнути копит худоби. Термін «corgi» валлійською означає «карликова собака» та не був образливим щодо розміру собаки, а використовувався як суто описовий. Існує також народна легенда, яка говорить, що коргі був подарунком від лісових фей, і що на шерсті породи залишилися сліди від казкових ременів і сідловин; проте походження цієї легенди сумнівне.

Перша записана дата появи Коргі на виставці в Уельсі – 1925 рік. Капітан Дж. П. Хоувел скликав збори селекціонерів і сформував Уельський клуб коргі з

початковим складом 59 осіб. Був створений загальний стандарт породи, і коргі почав з'являтися на виставках. До цього моменту жодна порода не була розведена спеціально для показу. Вельш коргі вперше отримав широке визнання в 1933 році, коли британський король Георг VI подарував цуценя цієї породи своїм маленьким дочкам Елізабет й Маргарет. Елізабет, тепер королева Єлизавета II, як і раніше є прихильницею цієї породи.

Це активний, товариський, уважний собака, який любить людей. Невеликий розмір коргі це не означає, що йому не потрібні фізичні вправи. Ця собака повинна бути зайнята справами. Він може досягти успіху в спортивних змаганнях, особливо в аджиліті, пасти худобу, відмінно грати у флайбол, брати участь в змаганнях по слухняності та слідової роботи. Він також любить ходити на прогулянки й у походи. Через своє пастуше минуле він зберігає пильний характер й буде гавкати, щоб відігнати диких звірів або попередити вас про присутність когось, хто наближається до будинку. Ця якість, що здається позитивною, може стати проблемою при квартирному утриманні, якщо ви не навчите його коли можна і не можна гавкати.

Мета дослідження. Проаналізувати генетично обумовлені хвороби собак породи вельш коргі.

Матеріали та методи. Було проаналізовано сучасні літературні джерела, які містять актуальну інформацію щодо генетично обумовлених хвороб собак породи вельш коргі.

Отримані результати. Найбільш відомими генетичними хворобами собак породи вельш коргі є: дегенеративна мієлопатія, катаракта, епілепсія, дисплазія кульшового суглоба та дефект міжшлуночкової перегородки.

Дегенеративна мієлопатія – специфічна хвороба старих псів, що характеризується руйнуванням білої речовини спинного мозку. Як правило, перші симптоми проявляються між 8 і 14 роками. Починається все з втрати координації і слабкості задніх кінцівок. Хвора собака буде гойдатися при ходьбі, іноді вона просто падає або з розмаху сідає на зад. У 70% випадків спершу уражається тільки одна кінцівка. Хвороба досить швидко прогресує, і вже скоро хворий вихованець взагалі не може нормально ходити. На жаль, поки не розроблений дійсно ефективний тест на дегенеративну мієлопатію. Найчастіше діагностика полягає на послідовному виключенні інших захворювань, які можуть давати схожу клінічну картину. Якщо всі вони виключені, то залишається тільки ця патологія. Єдиний точний спосіб виявлення хвороби – посмертна діагностика, що здійснюється за допомогою гістологічного дослідження спинного мозку загиблої тварини.

Домашня собака, незважаючи на чудовий догляд за нею, так само, як і її власник може захворіти. Нерідко недуги стосуються органів зору. Однією з

очних хвороб є катаракта у собаки. Цей патологічний процес, який розвивається всередині ока, призводить до помутніння внутрішньоочного кристалика. Недуга вимагає особливої уваги і без своєчасного лікування може стати причиною різного роду ускладнень, в тому числі розвитку глаукоми і повної втрати зору. Якщо катаракта невелика, то терапію не призначають, але проводять спостереження і періодичні огляди. Точне походження даного захворювання до цих пір не з'ясовано. Більшість вчених з різних країн зійшлися на єдиній думці – катаракта очей є полігенною хворобою, тобто її прояв пов'язано безпосередньо зі спадковою схильністю. Дослідження показали, що у всіх вихованців, які страждають на катаракту, цей же недуга проявляється у 80% потомства.

Епілепсію не можна назвати власне хворобою. Це скоріше за все наслідок будь-якої патології, в результаті якої в клітинах головного мозку порушуються процеси гальмування і збудження. Залежно від причин, виділяють більше 40 типів епілепсії. З причин розрізняють первинну або "справжню" епілепсію і вторинну. Первинна розглядається як генетичне порушення, але до цих пір невідомий її тип спадкування. Вважається, що повністювилікувати справжню епілепсію неможливо. Однак в більшості випадків хворобу можна взяти під контроль, скоротивши кількість нападів до мінімуму або домігшись стійкої ремісії на кілька років. Симптоматична або «вторинна» епілепсія – це наслідок змін в головному мозку або реакція на негативні зміни в організмі. Причини можуть бути самі різні: черепно-мозкові травми; практично будь-які інфекції (віруси, бактерії); захворювання нирок, серця, судин, печінки і ін. внутрішніх органів; інтоксикація; пухлини.

Дисплазія кульшового суглоба – це спадкова патологія, що виникає у собак будь-яких порід. У хворих тварин відзначається прискорене зростання кісткової тканини в порівнянні з м'язовою масою. Мускулатура кінцівок не може утримувати положення кісток суглоба в потрібному положенні, що і веде до його дисплазії. Дисплазія кульшового суглоба собак є генетичним захворюванням. Воно реєструється у багатьох тварин, а ще більше кількість вихованців є носіями даного гена. Через особливості механізму наслідування, клінічна дисплазія проявляється не у всіх тварин. Симптоми дисплазії тазостегнових симптомів у собак характерні для багатьох хвороб кінцівок. Але виявляється вона не відразу – у собаки може бути тривалий прихований перебіг патології, що ускладнює діагностику і лікування. В активну фазу у тварини спостерігають такі ознаки: вплив тазом під час руху; стрибає хода; вивих тазостегнового суглоба; труднощі зміни пози; на ураженій кінцівці м'язи атрофуються; млявість. Необхідно проводити рентгенівське дослідження цуценят віці 6–12 місяців, щоб визначити хворобу на ранньому етапі розвитку.

Дефектом міжшлуночкової перегородки є отвір, який знаходиться в м'язовій стінці. Вона ж у свою чергу розділяє дві основні порожнини серця, які прокачують кров. Розмір цього отвору зазвичай є невеликим і тому воно не робить серйозного впливу на загальний кровообіг. Але бувають випадки, коли воно тягнеться на практично повну довжину міжшлуночкової перегородки. Це буде викликати ознаки серцевої недостатності. Через аномального потоку крові, який є викликаним через це дефекту, створюються серцеві шуми. Деякі інститути на даному етапі пробують виправляти дефект міжшлуночкової перегородки шляхом хірургічних втручань.

Висновки. Таким чином, у собак породи вельш коргі найбільш часто виникаючі хвороби, які мають генетичну обумовленість, здатні прогресувати та виявляються лікарями ветеринарної медицини під час клінічного обстеження. Проте виявлені хвороби окрім генетичної обумовленості мають додаткові зовнішні фактори, які сприяють їх розвитку.

ДВІ СТОРОНИ МЕДАЛІ ПРИ СТЕРИЛІЗАЦІЇ ТА КАСТРАЦІЯ ДОМАШНІХ ТВАРИН

Бурдуковська В.О., Манжос О.В., Приходько О.Г.

Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

Vet-help@ukr.net

Вступ. Стерилізація – метод, що забезпечує відсутність вагітності, пологів і припинення циклічної активності у самок домашніх тварин.

Мета дослідження. Було визначити переваги й недоліки при проведенні стерилізації й кастрації домашніх тварин.

Матеріали та методи. Під час занять з хірургії та на гуртках в Новомосковському коледжі ДДАЕУ було проведено 147 стерилізацій та кастрацій собак та кішок протягом останніх трьох років (2018–2020), проведено аналіз інформації за цей час та попередні роки (2015–2018) й виявлено переваги й недоліки при проведенні цих оперативних втручань.

Отримані результати. Найпоширеніший і радикальний метод знепліднювання – кастрація, що включає видалення матки і яєчників (оваріогістеректомії). Під стерилізацією зазвичай розуміють перев'язку маткових труб. У цьому випадку зберігаються тічки, статеве поведінка, ймовірність захворювань матки, яєчників, молочних залоз, але здатність до запліднення відсутня. У молодих здорових самок кастрацію проводять планово,